

Каузата на капелана и войнишкият занаят

ДУХОВНИТЕ ОПОРИ групата Въоръжение на армията

Попадне ли войникът на бойната линия, срещата с живота и смъртта го изправя пред трудни въпроси. Пренавайки тънката гранична линия на ужаса, страха и смелостта, налага му се не само да оцелява, а да търси смисъла на действията и съществуването си. В трудни моменти силните личности не изоставят волята и смелостта си, те са споделени между войниците и преминават с тях през огъня към победата. Разказвайки житейските си и войнишки размисли, генерал-майор Клей Бъкингам - Ветеран и християнин - е избрал мисията да споделя част от отговорите, които е изстрадал по време на 37-годишната си служба в армията на САЩ по бойните полета. Поканен от сдружението „Агапе“ в България и Българската капеланска асоциация като представител на Международната организация на евангелски капелани, той участва като преподавател в магистърска програма в Обединен богословски факултет - София. В модула капеланство Води студентските дискуси по темите богословие на войната, капеланът и командинът състав, PTSD, инциденти и самоубийство, етичен кодекс на капелана, проповядване и богослужение, пасторската грижа, църковното лидерство и гр.

Ветеранът генерал-майор Клей Бъкингам от армията на САЩ:
Обичам българските войници и искам да ги подкрепя

Генерал-майор Клей Бъкингам е випусник на академията „Уест Пойнт“ през 1949 г. и е служил в армията на САЩ 37 години. Участвал е във войните в Корея и Виетнам. Работи в бронетанковите части в САЩ. Става генерал-майор 1974 г. и отговаря за оперативната подготвка на всички бронетанкови части от американската армия в Германия с численост 250 хил. войници. Две години е офицер по оперативното обучение за американската армия в Европа. 6 години след това в Пентагона ръководи работата по компютърните, а по-късно по комуникационните системи в армията. Пенсионира се през 1982 г. на 55 г. Сега е в Бордо на директор на Международната асоциация на евангелските капелани. Семеен е с 5 деца, 21 внуци и 10 правнуци.

- Какви бяха мотивите, които ви насаждаха към това поприще?

- Във военната академия след края на Втората световна война ме включиха в група за изучаване на Библията. На 20 г. бях агностик. Не знаех има или няма Бог, имах въпреки в главата си за живота и смъртта, за безкрайното време и пространство, какво се случва след като умреш. Намирах отговорите в Библията.

- Как християнските ценности ви помогнаха да преодолеете страхът

и ужаса?

- Вярвах в думите на Иисус, че смъртта само е преход към вечния истински живот. Това обаче не означава, че не се страхувам. Защото това е естественият инстинкт. Но убеждението ми даваше увереност, че гори и да умра, гори и да ме убият, ще бъда с Иисус Христос в небето. Имах този мир в сърцето си, гори и да имае естествения страх от смъртта. Това ми даваше възможност да бъда спокоен и да не се паникьосвам, но да гам

най-доброто от себе си като войник.

- Какви са впечатленията ви от българските семинаристи и преподаватели?

- Страхотен отклик! Българските ни приятели ни поканиха да гойдем. Ние предаваме опита си от 40 години история. Бях на служба в Германия и установих приятели вързки с хора от целия свят. През 10 години станахме част от организация, която достига до евангелски капелани в различните армии на раз-

лични страни. Разбрахме че от 200 нации по света само 20 имат капелански части в техните военни формирования. Но и там, където нямат капелани, има хора, които искат да работят с армията. Организацията ни излъчи подвижен екип да обучава такива хора. Състои се от офицери. Разработихме курс от 40 часа с това, което трябва да знае един капелан, за да бъде добър в служението си. Ходили сме на много различни места по света.

Целта ни и тук е - бъл-

Уроците на Войната

В лятото на 1951 г., когато лейтенант Клей Бъкингам е командир на взвод от 5 танка, ги определят да са в челото на атака срещу китайци, дошли да подпомагат северокорейците. Неговите машини били върхът на клина. Клей бил в танка-водач. Изкачвайки хълм, танкът подскочил - експлозия скъсала веригите му. Мина. Вследствие миг успел покръпване на машината, блеснали искри и огън откъм мястото на водача. „Осъзнах, че е противотанкова граната - си спомня генералът. - Бях спрял и знаех, че пак ще стрелят по нас. Заповядах всички да напуснат танка. Извлечох ранения водач на гърба си. Лазех зад танка. Откриха минометен обстрел“ Лейтенант Бъкингам се качил на втория танк - върху купола лежал командирът му, противотанкова граната отнесла главата му. „Струваше ми се, че аз съм следващият - споделя той. Прехвърлих се на третия танк и поех командването на взвода. Командирът му пък оглави втория танк. Нямах представа дали ще оживя, но страхът и за миг не ми е овладявал напълно. Имах и силно оръжие - вътрешната увереност във Вечното спасение.“

Виетнам бил различен - станал мест за едно лично приятелство. Клей - във подполковник, имал боен опит и бил съветник във виетнамската част с командир майор Нха. Помагал му да провежда военни операции. „Майорът беше интелигентен, смел мъж и много предан. В мен виждаше подкрепа, бях връзката му с американските войски. Радвах се, че има с кого да споделя. Изповядваше друга религия, но това не ме притесняваше. Бяхме особено близки. Участваше в малка религиозна общност - каудайс, със странно поклонение в своя бог...“ Генерал-майор Клей Бъкингам и след Виетнам редом със службата си продължавал да води диалог с хора по библейски изучавания и молитвени групи. Жена му и мой искали да споделят изстраданата си духовна устойчивост на своята вяра и с други военни. Да им помогнат да намерят вътрешно спокойствие и увереност. Това му били уроците от войната.

гарското правителство да организира капеланството като служение в армията. В него да се включват всички религии - с евангелски, католически, православни, мюсюлмански и гр. капелани, които представляват различни вероизповедания при войнициите. Не искаме да изключваме никого. Вярваме, че капеланството е средство да се донесе добра новина за Евангелието на Иисус Христос до войнициите на България.

Страницата подготви Лъчезар Лозанов
Снимки автора